

EUROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

GALĪGAIS
A6-0264/2007

28.6.2007

ZIŅOJUMS

par 2007. gada pārskatu par euro zonu
(2007/2143(INI))

Ekonomikas un monetārā komiteja

Referents: *Dariusz Rosati*

PR_INI

SATURS

	Lpp.
EUROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	10
PROCEDŪRA	12

EUROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par 2007. gada pārskatu par euro zonu (2007/2143(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Gada pārskats par euro zonu 2007” (COM(2007)0231),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 7. maija Ekonomikas prognozes,
 - ņemot vērā 2007. gada 26. aprīļa rezolūciju par valsts finansēm EMS 2006. gadā¹,
 - ņemot vērā 2007. gada 15. februāra rezolūciju par situāciju Eiropas ekonomikā: priekšziņojums par ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm 2007. gadā²,
 - ņemot vērā 2007. gada 15. februāra rezolūciju par energoresursu cenu pieauguma makroekonomisko ietekmi³,
 - ņemot vērā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par Eurozonas paplašināšanos⁴,
 - ņemot vērā 2006. gada 14. marta rezolūciju par Starptautiskā Valūtas fonda stratēģijas pārskatīšanu⁵,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2006. gada pārskatu,
 - ņemot vērā ECB 2007. gada marta ziņojumus par finansiālo integrāciju Eiropā,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0264/2007),
- A. tā kā euro zonas IKP 2006. gadā palielinājās par 2,7 % salīdzinājumā ar 1,4 % 2005. gadā, un tas ir labākais rādītājs kopš 2000. gada, turpretī inflācijas rādītājs kopš 2005. gada ir saglabājies nemainīgs — 2,2 %;
- B. tā kā fiskālais deficīts samazinājās no 2,5 % no IKP 2005. gadā līdz 1,6 % no IKP 2006. gadā;
- C. tā kā bezdarba līmenis 2006. gada beigās samazinājās līdz 7,6 %, sasniedzot viszemāko līmeni pēdējo 15 gadu laikā;
- D. tā kā dalība euro zonā stiprina dalībvalstu ekonomisko mijiedarbību un prasa ciešāk

¹ *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2007)0168.

² *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2007)0051.

³ *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2007)0054.

⁴ OV C 298 E, 8.12.2006., 249. lpp.

⁵ OV C 291 E, 30.11.2006., 118. lpp.

koordinēt ekonomikas politiku, lai labotu strukturālās nepilnības, risinātu turpmākos uzdevumus un iekļautu euro zonu aizvien globalizētākajā ekonomikā;

E. tā kā euro zona ir viens no pasaules ekonomikas stabilitātes pamatelementiem,

Makroekonomikas attīstība

1. atzinīgi vērtē 2006. gadā panākto ekonomikas labvēlīgo attīstību izaugsmes un nodarbinātības ziņā, kā rezultātā tika radīti divi miljoni jaunu darbavietu un samazinājās fiskālais deficīts; norāda, ka augstais bezdarba līmenis un ierobežotā dalība darba tirgos joprojām neļauj Eiropai veiksmīgi risināt pašreizējos un turpmākos uzdevumus, ko izvirza pasaules ekonomika;
2. atzīmē, ka daļēji šo atvēršanos nosaka strukturāli uzlabojumi, un atzinīgi vērtē to, ka darba ražīgums pieaug aizvien straujāk; uzskata, ka ir pārāgri izdarīt konkrētus secinājumus par to, vai atvēršanās vairāk ir cikliska vai strukturāla rakstura; aicina ievērot piesardzību šajā jautājumā;
3. atzinīgi vērtē to, ka euro zonas dalībnieki, saskaņoti darbojoties, ir centušies novērst pārmērīgu budžeta deficītu saskaņā ar pārskatīto Stabilitātes un izaugsmes paktu; uzsver, ka Komisija uzskata, ka euro zonā kopumā ir paaugstinājusies korekciju kvalitāte, ko raksturo vienreizēju pasākumu retāka izmantošana un valsts izdevumu samazināšanās; jo īpaši uzsver, ka konsolidācijas centieni, sevišķi valstīs ar pārmērīgu deficītu, un labākas ekonomiskās attīstības rezultātā budžeta deficīts euro zonā ir samazinājies no 2,5 % no IKP 2005. gadā līdz 1,6 % no IKP 2006. gadā;
4. uzstāj, ka pamatota fiskālā politika ir ilgtspējīgas izaugsmes un darbavietu radīšanas priekšnoteikums, jo zems budžeta deficīts un valsts parāds sekmē zemas un stabilas inflācijas prognozes un palīdz saglabāt zemas procentu likmes; brīdina neatkārtot 1999.–2001. gada politikā pieļautās kļūdas; tādēļ aicina divējādi izmantot pašreizējo uzplaukumu šādu mērķu sasniegšanai: likvidēt deficītu un uzkrāt pārpalikumu, kas samazinātu parādu līmeni, kā arī uzlabot valsts finanšu kvalitāti, vairāk ieguldot izglītībā, arodisglītībā, infrastruktūrā, pētniecībā un jauninājumos, kas palīdzētu risināt ar iedzīvotāju novecošanos saistītās problēmas; šajā sakarā atzinīgi vērtē to, ka 2007. gada 20. aprīlī Eurogrupa pieņēma fiskālās politikas pamatnostādnes euro zonas dalībvalstīm, atgādinot apņemšanos aktīvi konsolidēt valsts finanses uzplaukuma periodā un izmantot neparedzētus papildu ieņēmumus deficīta un parādu samazināšanai;
5. uzsver risku, ko rada procikliska politika vairākās dalībvalstīs; pieņem zināšanai fiskālās konsolidācijas centienus, kas vērojami visā euro zonā kopumā; tomēr uzstāj — lai izpildītu prasību sasniegt vidēja termiņa mērķi, kā noteikts Stabilitātes un izaugsmes paktā, dalībvalstīm uzplaukuma periodā jāveido uzkrājumi; uzskata, ka konsolidācijas centieni vēl jāpastiprina, cita starpā ņemot vērā gaidāmās demogrāfiskās problēmas; atzīmē, ka pārskatītais Stabilitātes un izaugsmes pakts nepārprotami prasa fiskālo konsolidāciju attiecībā uz visu ekonomikas ciklu; atzīmē, ka fiskālie noteikumi procedūras apraksta vai skaitļu izteiksmē, kā arī neatkarīgas fiskālās iestādes sekmē fiskālo konsolidāciju un palīdz izvairīties no procikliskas politikas;
6. pieņem zināšanai ECB 2006. gada lēmumu par procentu likmju paaugstināšanu;

konstatē, ka, lai gan inflācija saglabājās stabila, neraugoties uz energoresursu cenu kāpumu, monetārā instrumenta *M3* izaugsmes rādītājs kopš 2001. gada sistemātiski ir ievērojami pārsniedzis atsauces vērtību 4,5 % apmērā, nepaaugstinot inflāciju; aicina ECB labāk paskaidrot šīs pretrunas iemeslus un to, vai tā norāda uz pieaugošu likviditāti, kura varētu turpmāk veicināt inflāciju, vai arī tās rašanos ir noteikuši citi faktori, piemēram, finanšu tirgu padziļināšanās, finanšu jauninājumi un euro pieaugošā starptautiskā nozīme;

7. konstatē, ka aktīvu cenas pieaug aizvien straujāk, it īpaši nekustamā īpašuma jomā, kas var liecināt gan par veselīgu ekonomiku, gan arī palielina radikālu korekciju iespējamību; uzskata, ka šis aktīvu cenas pieaugums pastiprina piesardzīgas fiskālās politikas nepieciešamību dalībvalstīs, kurās vērojama šāda attīstība, kā arī valsts struktūrpolitikas, tostarp pastiprinātas regulācijas, nepieciešamību šādas nelīdzsvarotības novēršanai; aicina valsts likumdevējus un regulatorus rūpīgi izvērtēt nekustamā īpašuma tirgus attīstību; norāda uz diferencētas pieejas nepieciešamību, kurā ņemta vērā dalībvalstu konkrētā situācija attiecībā uz izaugsmi un budžetu;
8. konstatē, ka 2006. gadā euro nominālā vērtība attiecībā pret ASV dolāru pieauga par 11,4 %, pret Japānas jenu — par 12,4 % un pret Ķīnas juaņu renminbi — par 8 %, bet tas izraisīja tikai nelielu reālā efektīvā valūtas kursa pieaugumu par 3,5 %, un līdz šim tas nav negatīvi ietekmējis eksportu un izaugsmi euro zonas līmenī; tomēr konstatē, ka dalībvalstis tas ir ietekmējis dažādi atkarībā no to ekonomikas struktūras un reālā sektora elastīguma, reaģējot uz kursa izmaiņām; aicina dalībvalstis veikt pasākumus, kas palielinātu to spēju pielāgoties ekonomiskajai situācijai; uzsver nepieciešamību ņemt vērā, kādu ietekmi procentu likmju turpmāka palielināšana var atstāt uz euro maiņas kursu un Eiropas ekonomikas konkurētspēju;

EMS darbība

9. uzskata, ka atšķirīgās tendences izaugsmes, inflācijas, reālā valūtas kursa un nodarbinātības jomā dažādās dalībvalstīs var liecināt par atšķirīgu attīstību, piemēram, demogrāfiskajām tendencēm, atšķirīgiem panākumiem strukturālo reformu jomā, atšķirīgu izaugsmes potenciālu un ekonomiskās izlīdzināšanās procesu; tomēr uzsver, ka liels tekošā konta deficīts vairākās dalībvalstīs liecina par atšķirīgām tendencēm konkurētspējas jomā un ka šīs atšķirības galvenokārt izskaidro dalībvalstu dažādā ekonomikas politika;
10. konstatē, ka pieaugošās atšķirības euro zonas valstu ekonomikā starptautiskās konkurētspējas jomā daļēji izraisa atšķirīgas darbaspēka vienības izmaksas, kas atspoguļo atšķirīgas ražīguma un darba samaksas pieauguma tendences; atzīmē, ka pēdējos gados darba samaksas pieaugums ir atpalicis no ražīguma pieauguma; uzsver izaugsmes rezultātu taisnīgākas sadales nepieciešamību; aicina akcionārus un uzņēmumu vadītājus saglabāt atbildīgumu, nosakot atalgojumu un piemaksas visaugstākā korporatīvā līmenī, kur šim atalgojumam ir tendence nesamērīgi pieaugt salīdzinājumā ar vidējo darba samaksas līmeni, tādējādi radot nepareizu iespaidu un neveicinot atbalstu atbildīgai darba samaksas politikai; atzīmē, ka zems inflācijas līmenis arī ir svarīgs faktors, kas ietekmē darbaspēka vienības izmaksu labvēlīgu attīstību;

11. šajā sakarā aicina vēl vairāk integrēt preču tirgus un pakalpojumu tirgu, lai novērstu EMS tirgus pašreizējo sadrumstalotību dalībvalstu tirgos un panāktu iesaistīto tautsaimniecību ekonomisko ciklu lielāku sinhronizāciju;
12. norāda, ka euro savu vērtību un ticamību starptautiskos finanšu tirgos ilgtermiņā var saglabāt tikai tad, ja notiek vēl lielāka euro zonas dalībvalstu tuvināšanās visās ar monetāro stabilitāti saistītās jomās; mudina euro zonas dalībvalstis un it īpaši sociālos partnerus šajā jomā pielikt lielākas pūles, kā arī uzlabot ražīguma attīstību, kas ir ļoti svarīgi arī Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanā;
13. atgādina, ka ECB monetārā politika nekad nevar būt pilnībā piemērota atsevišķas dalībvalsts situācijai; konstatē, ka valstīs ar strauju izaugsmi inflācija strukturāli ir lielāka un reālās procentu likmes ir zemākas vai pat ar mīnusa zīmi; uzskata šādas situācijas par monetāras savienības neatņemamu iezīmi un aicina īstenot pamatotu fiskālo politiku, lai saglabātu stabilitāti, it īpaši ņemot vērā nepieciešamību nodrošināties pret demogrāfiskajiem riskiem;
14. konstatē, ka vaļīga fiskālā politika apvienojumā ar stingru monetāro politiku, kuru nosaka procentu likmju pieaugums un valūtas kursa pieaugums, ir suboptimāla kombinācija, kā rezultātā var pieaugt stabilitātes uzturēšanas makroekonomiskās izmaksas; uzskata, ka lielāka stingrība fiskālajos jautājumos mazinātu spiedienu uz monetāro politiku un ļautu veiksmīgāk apvienot politikas, kas nodrošinātu straujāku ekonomikas izaugsmi pastāvošās inflācijas apstākļos;

Strukturālās reformas un iekšējais tirgus

15. atgādina, ka vienotam Eiropas finanšu tirgum ir būtiska nozīme EMS netraucētas darbības nodrošināšanā; tāpēc atzīst nepieciešamību pabeigt finanšu tirgus integrāciju un novērst esošos šķēršļus finanšu integrācijai, lai izveidotu efektīvu finanšu sistēmu un uzlabotu euro zonas spēju pārvarēt ekonomiskas krīzes; vērš uzmanību uz to, ka finanšu integrācija var apdraudēt finansiālu stabilitāti, ja krīžu novēršanas, pārvaldības un risinājuma pasākumi tiek veikti dalībvalstu līmenī, apgrūtinot risinājumu īstenošanu visas zonas mērogā; tādēļ šajā sakarā vēlreiz uzsver, ka viens no pamatelementiem finanšu tirgus integrācijas pabeigšanā ir tādu Eiropas uzraudzības iestāžu vienotas sistēmas izveide, kuras savstarpēji sadarbojas;
16. uzskata, ka ir jāpaātrina strukturālo reformu īstenošanas gaita preču, pakalpojumu, darbaspēka un finanšu tirgu jomā un ka iekšējā tirgus izveides pabeigšana ir īpaši svarīga, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi un darbavietu radīšanu;
17. konstatē, ka pakalpojumi veido 70 % no euro zonas IKP un nodrošina vislielākās iespējas nodarbinātības veicināšanai; atzīmē, ka inflācija pakalpojumu jomā pastāvīgi veicina pamatinflāciju; tādēļ uzsver, ka lielāka konkurence pakalpojumu jomā inflāciju pazeminātu; tādēļ aicina izveidot pakalpojumu iekšējo tirgu, kas ir pilnībā darbotiespējīgs, un pēc iespējas drīzāk īstenot Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū¹;

¹ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

18. uzskata, ka Lisabonas stratēģijas efektīva un pilnīga īstenošana ir noteicošais faktors, lai panāktu lielāku izaugsmes potenciālu; pauž nožēlu, ka euro zonas darbības rādītāji jauninājumu jomā, piemēram, uzņēmumu izdevumi pētniecībai un attīstībai, ir zemāki nekā ASV un Japānā; pauž nožēlu arī par to, ka kopējie izdevumi pētniecībai un attīstībai euro zonas valsts un privātajā sektorā joprojām ir aptuveni 2 % no IKP, tālu atpaliekot no 2002. gada 15. un 16. marta Barselonas Eiropadomē izvirzītā mērķa līdz 2010. gadam sasniegt 3 % no IKP; tādēļ aicina nodrošināt saskaņotu politiku uz jauninājumiem balstītas izaugsmes veicināšanai; atgādina, ka šādas politikas priekšnoteikums ir lielāki ieguldījumi infrastruktūrā, pētniecībā, jauninājumos, mūžizglītībā un izglītībā, lielāka konkurence preču un pakalpojumu tirgū, labāk attīstīti finanšu sektori un elastīgāks darba tirgus, vienlaikus nodrošinot sociālās drošības nepieciešamo līmeni (*flexicurity*) saskaņā ar atjaunināto Lisabonas stratēģiju, kā arī papildu politika ar mērķi novērst reformu izraisītu pārmērīgu nevienlīdzību;

Euro zonas paplašināšanās

19. atzinīgi vērtē Slovēnijas pievienošanos euro zonai no 2007. gada 1. janvāra un gludo pāreju no tolara uz euro;
20. mudina citas jaunās dalībvalstis turpināt sagatavošanās darbu, lai pievienotos euro zonai; uzsver ieguvumus, kurus konverģences process un euro galīga ieviešana nodrošina gan jaunajām dalībvalstīm, gan euro zonai kopumā; uzskata, ka jautājumi, kas attiecas uz euro zonu, nav jāsaista tikai ar jaunajām dalībvalstīm, un norāda uz atteikšanās iespēju;
21. uzsver, ka nepieciešama Parlamenta, Padomes un Komisijas vienošanās par skaidru ceļvedi attiecībā uz pieteikuma iesniegšanas procedūru nolūkā iestāties euro zonā, lai visām iesaistītajām iestādēm nodrošinātu pietiekami ilgu novērtēšanas un sagatavošanās periodu, kas veicinātu pilsoņu un dalībvalstu uzticību pārejas procesam;
22. pauž nožēlu, ka cenu stabilitātes definīcija, kuru izmanto, novērtējot konverģences kritērijus, nesaskan ar cenu stabilitātes definīciju, ko ECB pieņēmusi saistībā ar monetāro politiku;
23. aicina ieviest efektīvākus pasākumus, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un krāpšanu, un apšaubu informācijas trūkumu Komisijas regulārajās ziņojumos par ārzonas uzņēmumiem vai to lomu un ieguldījumu, kā arī pieprasa informāciju par šo jautājumu;
24. uzskata, ka jaunajām dalībvalstīm var būt problemātiski pievienoties euro zonai, īpaši ņemot vērā cenu stabilitātes kritērijus, jo inflācija var būt daļa no ekonomiskās attīstības izlīdzināšanās procesa; tādēļ aicina Padomi un Komisiju izskatīt konverģences kritērijus, veicot sīkāku analīzi un organizējot politiskas debates par konverģences kritēriju piemērošanu valstīm, kas kandidē uz pievienošanos euro zonai, ņemot vērā jauno realitāti un ekonomikas attīstības atšķirības; uzsver, ka konverģences kritēriji jāpiemēro saskaņā ar Līgumu un nekādā gadījumā nedrīkst apšaubīt euro zonas konkurētspēju;
25. atgādina nepieciešamību savlaicīgi uzsākt plašu pilsoņu informācijas kampaņu

kandidātvalstīs, radot uzticību pārejas procesam, un nodrošināt visu iesaistīto pušu godprātīgu rīcību pārejas posmā, lai euro ieviešana būtu veiksmīga; uzskata, ka jāsniedz vairāk informācijas iedzīvotājiem un jau agrīnā stadijā informācijas kampaņām jāpiesaista plašsaziņas līdzekļi;

Pārvaldība

26. uzskata, ka ir būtiski panākt labāku budžeta politikas koordinēšanu dalībvalstīs cikla ietvaros, it īpaši balstot to uz kopīgu grafiku un pieņēmumiem makroekonomikas jomā; aicina stingri un efektīvi īstenot Stabilitātes un izaugsmes paktu;
27. uzskata, ka strukturālās uzraudzības īpašā euro zonas dimensija, kuru saista ar Lisabonas stratēģiju, ir jānostiprina, iekļaujot tajā EMS darbības uzlabošanai nepieciešamus pasākumus; atzinīgi vērtē galvenās uzmanības pievēršanu euro zonai Komisijas ikgadējā progresa ziņojumā par Lisabonas stratēģijas īstenošanu, uzskatot to par pirmo soli šajā virzienā;
28. uzsver nepieciešamību stiprināt pārvaldi un Eiropas integrācijas procesu, jo īpaši euro zonā, jo tas ir vienīgais veids, kā risināt globālus uzdevumus ekonomikas jomā; tāpēc aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai turpmāk gada pārskats par euro zonu sniegtu virkni politisku ieteikumu, tādējādi nodrošinot instrumentus detalizētam dialogam starp dažādām Kopienas struktūrvienībām, kuras ir iesaistītas Eiropas Savienības ekonomiskās pārvaldes stiprināšanā;
29. atgādina nepieciešamību paaugstināt Lisabonas stratēģijas efektivitāti, saturiski un laika nozīmē apvienojot joprojām atsevišķi izmantotos ekonomiski politiskos instrumentus, lai izstrādātu gudru izaugsmes stratēģiju, ar kuras palīdzību vēl vairāk koncentrēt ziņojumu un novērtējumu sagatavošanas darbu valstu reformu programmu jomā, un kura vienlaikus ietver arī dalībvalstu stabilitātes un konverģences programmas;
30. uzskata, ka Eurogrupai ir jāvienojas par ceļvedi attiecībā uz nākamajos divos gados euro zonā sasniedzamajiem mērķiem; uzskata, ka stingrākas ekonomiskās koordinācijas dēļ Eurogrupa no neoficiālas struktūras būtu jāpārveido par oficiālāku struktūru ar atbilstošu infrastruktūru;

Ārējā pārstāvība

31. uzsver, ka euro ir kļuvis par otro svarīgāko starptautisko valūtu pēc ASV dolāra; jo īpaši uzskata, ka euro plašais lietojums starptautiskajos vērtspapīru tirgos vislabāk raksturo euro starptautisko nozīmi; pauž nožēlu, ka Eurogrupas priekšsēdētājs, Komisija un ECB dažādās starptautiskās iestādēs un forumos joprojām tiek pārstāvēti ļoti dažādi; ar interesi konstatē, ka Eurogrupa un *ECOFIN* ir izskatījušas priekšlikumus nostiprināt euro zonas ārējo pārstāvību un uzlabot uz ārpusi vērstu pasākumu iekšējo koordināciju; uzskata, ka nepieciešami turpmāki pasākumi, lai nodrošinātu euro zonas ārējās pārstāvības atbilstību tās augošajai nozīmei pasaules ekonomikā; uzskata, ka kopīgas ārējas pārstāvības priekšnoteikums ir patiesi vienota ekonomikas politika euro zonā; vēlreiz apstiprina, ka vislabākā iespēja euro zonas pārstāvībai lielākajos starptautiskajos finanšu forumos un iestādēs joprojām ir euro zonas pārstāvja vietas izveide;

0 0

0

- 32 uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eurogrupas priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai.

PASKAIDROJUMS

2007. gada pārskats par euro zonu ir otrais šāds pārskats, ko sagatavojuši Eiropas Komisija. Iepriekšējā gada pārskatu Padome un Eiropas Parlaments atzinīgi novērtēja kā svarīgu dokumentu, kurā veikts euro zonas ekonomisko apstākļu padziļināts analītisks novērtējums. Šā gada pārskatā sniegts 2006. gada ekonomiskās situācijas pārskats un veikts pētījums par ekonomikas problēmām, ar ko saskaras euro zonas dalībvalstis.

Euro zonas ekonomikas atveseļošanās ievērojami nostiprinājās 2006. gadā, IKP pieaugumam palielinoties no 1,4 % iepriekšējā gadā līdz 2,7 % un bezdarbam 2006. gada beigās samazinoties līdz 7,6 %, sasniedzot viszemāko līmeni piecpadsmit gadu laikā. 2006. gadā tika radīti divi miljoni jaunu darbavietu, kas uzskatāmi parāda, ka darba tirgus reformas, kas veiktas dažās dalībvalstīs, sāk nest augļus. Ekonomiskā izaugsme notika plašā mērogā, un to atbalstīja spēcīga eksporta ekspansija un iekšējā pieprasījuma atjaunošanās, atspoguļojot labāku situāciju darba tirgū un jaunas patērētāju un investoru cerības. Līdztekus ievērojamam uzplaukumam reālajā sektorā uzlabojās makroekonomiskā stabilitāte, inflācijai saglabājot stabilitāti 2,2 % līmenī, kas nav mainījies kopš 2005. gada, bet fiskālajam deficītam samazinoties no 2,5 % iepriekšējā gadā līdz 1,6 %.

Uz šī vispārēji pozitīvā euro zonas kopējās situācijas fona vērojamas arī dažas mazāk labvēlīgas tendences. Pirmkārt, fiskālā konsolidācija — lai gan tā ir būtiska, tomēr nepietiekama, lai pastāvīgi stiprinātu valsts finanšu ilgtspējību. Atveseļošanās periodā valstīm jāuzkrāj rezerves to fiskālajā bilancē, lai situācijas pasliktināšanās gadījumā mazinātu ekonomikas recesijas ietekmi uz valsts finansēm un sasniegtu vidējā termiņa mērķi — budžetu, kas ir līdzsvarā vai ar pārpalikumu. Pagaidām lielākajās euro zonas valstīs deficīts cikliski koriģētā izpratnē joprojām ir ievērojams. Dalībvalstīm jāizmanto pašreizējais cikliskais uzplaukums, lai uzlabotu vispārējo fiskālo stāvokli un sagatavotos ekonomikas recesijai.

Otrkārt, procikliska fiskālā politika ekonomiskās atveseļošanās perioda laikā ir suboptimāla, ja šī politika paredz stingrāku monetāro politiku inflācijas tendenču uzraudzībai. Pastāvīgi ekspansīva fiskālā politika rada nepieciešamību pēc augstākām procentu likmēm, lai nodrošinātu cenu stabilitāti, kā rezultātā var palielināties cenu stabilitātes uzturēšanas makroekonomiskie izdevumi. Pietiekamas fiskālās disciplīnas trūkums var izraisīt ierobežojošāku monetāro politiku, kas negatīvi ietekmētu izaugsmi un nodarbinātību.

Treškārt, jāatzīmē, ka zem vidējām makroekonomisko rādītāju vērtībām visā euro zonā slēpjas pieaugošas atšķirības starp atsevišķām dalībvalstīm gan ekonomiskajā izaugsmē, gan ražīguma un konkurētspējas jomā. Šīs atšķirības rada virkne faktoru, tostarp nevienmērīgs strukturālo reformu ieviešanas temps, procesu norise un atšķirīgas valstu politikas, to skaitā algu veidošanas un nodokļu politiku. Dalībvalstīm, kur relatīvās konkurētspējas samazināšanos izraisa strauji augošas izmaksas par darbaspēka vienību, jāveic pasākumi, lai novērstu šīs negatīvās tendences.

Pārskatā uzsvērts, ka ilgtspējīgai izaugsmei nepieciešams vairāk strukturālo reformu, tostarp preču, pakalpojumu un darbaspēka iekšējā tirgus izveides pabeigšana. Šķiet, ka izaugsmi un darbavietu radīšanu nākotnē jo īpaši var veicināt pasākumi, kas vērsti uz konkurences

pastiprināšanu un atvērtību pakalpojumu nozarē. Tāpat arī Lisabonas stratēģijas enerģiskāka īstenošana palīdzētu paātrināt jauninājumu un zināšanu attīstību un veicinātu euro zonas ekonomiku konkurētspēju un dinamiku.

Euro zonas paplašināšana ir process, kam jānodrošina būtisks ekonomisks ieguvums gan atsevišķām dalībvalstīm, gan visai euro zonai kopumā. Pārskatā atzīmēta Slovēnijas sekmīgā pievienošanās euro zonai un pārējās dalībvalstis mudinātas veikt pasākumus, lai ieviestu euro pēc iespējas drīzāk. Tomēr pievienošanās procesu var sarežģīt seksekvences un pārredzamības trūkums, vērtējot nominālās konverģences pakāpi kandidātvalstīs. Pārskatā jo īpaši atgādināts, ka cenu stabilitātes definīcija, ko izmanto konverģences kritēriju novērtēšanai (vidējais inflācijas koeficients trīs ES dalībvalstīs ar zemāko inflācijas koeficientu), nesaskan ar ECB pieņemto cenu stabilitātes definīciju tās monetārajā politikā (inflācijas koeficients zem 2 %, bet tuvu 2 %), un pieprasīts novērst šo nekseksekvenci. Turklāt pārskatā konstatēts, ka dažām jaunajām dalībvalstīm, ekonomikai strauji attīstoties, var būt problemātiski ievērot inflācijas kritērijus un pievienoties euro zonai, nesamazinot savu ekonomisko izaugsmi, jo inflācija var atainot augstu ražīguma pieaugumu un līdz ar to būt daļa no attīstības izlīdzināšanās procesa. Tāpēc pārskatā Komisija un Padome aicinātas pārbaudīt konverģences kritērijus, ņemot vērā jaunus apstākļus un atšķirības ekonomiskajā attīstībā.

Lai pilnībā izmantotu potenciālos ieguvumus, ko sniedz vienota valūta, nepieciešama labāka politikas koordinācija starp dalībvalstīm, ko jo īpaši var panākt, izveidojot kopēju grafiku un kopējus makroekonomiskos pieņēmumus valsts budžeta sagatavošanā. Katrā dalībvalstī jāievieš arī fiskālās darbības un reformu plānu pārraudzība ES līmenī. Ārējā jomā ir skaidrs pamatojums euro zonas kopīgai pārstāvībai starptautiskās finanšu iestādēs, ar nosacījumu, ka atsevišķu valstu ekonomikas politikas tiek pietiekami koordinētas.

Komisijas 2007. gada pārskats par euro zonu ir labs pamats visaptverošām diskusijām par vispārējo ekonomisko stāvokli euro zonā un turpmākajiem uzdevumiem. Tas arī dod iespēju Eiropas Parlamentam paust savu viedokli un noteikt ekonomikas politikas un vadības prioritātes Eiropas Savienībā.

PROCEDŪRA

Virsraksts	2007. gada pārskats par euro zonu		
Procedūras Nr.	2007/2143(INI)		
Komiteja, kas atbildīga par jautājumu Datums, kad paziņoja plenārsēdē	ECON 21.6.2007		
Komiteja(-s), kurai(-ām) ir lūgts sniegt atzinumu Datums, kad paziņoja plenārsēdē			
Atzinumu nav sniegusi Lēmuma datums			
Ciešāka sadarbība Datums, kad paziņoja plenārsēdē			
Referents(-e/-i/-es) Iecelšanas datums	<i>Dariusz Rosati</i> 13.3.2007		
Aizstātais(-ā/-ie/-ās) referents(-e/-i/-es)			
Izskatīšana komitejā	7.5.2007	21.5.2007	26.6.2007
Pieņemšanas datums	27.6.2007		
Galīgā balsojuma rezultāti	+ 38 - 0 0 1		
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Mariela Velichkova Baeva; Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Ieke van den Burg, David Casa, Jonathan Evans, Elisa Ferreira, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Andrea Losco, Astrid Lulling, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, Lapo Pistelli, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Heide Rühle, Eoin Ryan, Antolin Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Margarita Starkevičiūtē</i>		
Aizstājējs(-i), kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Katerina Batzeli, Harald Ettl, Werner Langen, Maria Petre, Gianni Pittella, Gilles Savary, Kristian Vigenin, Corien Wortmann-Kool</i>		
Aizstājējs(-i) (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Slavi Binev</i>		
Iesniegšanas datums	28.6.2007		
Piezīmes (ši informācija pieejama tikai vienā valodā)			